

Erik Ansvang

Livet som afdød

VisionsNettet

www.visionsnettet.dk

LIVET SOM AFDØD

Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Livet som afdød

Af Erik Ansvang

Liv efter døden?

Naturvidenskaben afviser åndsvidenskabens oplysninger om, at mennesket lever efter døden og kræver bevis for påstanden – vel at mærke bevisførelse på forskernes selvskabte præmisser. Naturvidenskaben påstår, at der ikke er et liv efter døden – uden dog at stille det samme krav om bevis for påstanden til sig selv.

Kirken tror fuldt og fast på et liv efter døden – i Himlen eller i Helvede – men man har ikke et bud på, hvad efterlivets uendelige evighed skal bruges til. For de troende er en plads i Paradis endestationen. Derfor er det interessant at høre, hvad åndsvidenskaben ved om livet efter døden, for åndsvidenskabens forskere udtaler sig på grundlag af seriøs forskning – naturligvis ved hjælp af metafysisk iagttagelse. Denne empiriske forskning gør det muligt at give særdeles detaljerede beskrivelser af livet som afdød på de indre bevidstheds- og eksistensplaner.

Forskningen er som en opdagelsesrejse i de indre verdener. Oplevelserne varierer naturligvis fra menneske til menneske, og derfor er beskrivelsen generel, men for alle begynder den på det første eksistensplan efter det fysiske – astralplanet.

Virkeligheden er følelestilstande

Den afdøde bevæger sig ind over en imaginær grænse, der adskiller det fysiske liv fra det astrale. Det fysiske døde menneske træder ind i den astrale tilværelse, som varierer fra mennesketype til mennesketype. Astralplanet er begærenes eller følelsernes eget plan. Her lever den afdøde omgivet af stoflige udtryk for følelser i sit astrallegeme eller følelseslegeme.

Ankomsten til astralplanet markeres af mødet med et lysvæsen og et tilbageblik, og her har den "døde" en oplevelse af en ubeskrivelig bevidsthedsklarhed. Desuden er der en fornemmelse af, at tiden ikke eksisterer. Alt ligger åbenbart – fortid, nutid og fremtid – i ét nu. I dette panorama erkendes succeser og fiaskoer i det fysiske liv – ikke som man selv oplevede dem, men set udefra. Man ser hvilken effekt inkarnationens valg og fravalg, handlinger og mangel på handlinger havde på andre. Oplevelsen sker i en atmosfære af intensiv kærlighed på grund af lysvæsenets tilstedeværelse.

Modtages af familie og venner

Nogle mennesker glider herefter spontant ind i en form for ubevidsthed, der sædvanligvis varer 36-48 fysiske timer. Hvordan man vågner op og hvor, er individuelt. Når man vågner, modtages man af astrale hjælpere og af afdøde venner eller familie. De, der tager imod den afdøde, behøver ikke være fysisk døde. De lever måske stadig i deres fysiske legemer, men de er til stede på astralplanet, mens de sover. Gamle venner genkendes øjeblikkeligt. Genkendelse af personer er ikke afhængig af deres fysiske udseende. Der er tale om en slags sjælelig genkendelse, som gør det umuligt at tage fejl.

Det er en anderledes verden, der møder mennesket på astralplanet. I det fysiske liv er alt i omgivelserne fysisk. Alle former er skabt af fysisk stof, og man oplever omgivelserne ved hjælp af de fysiske sanser. Virkeligheden er ganske enkelt fysisk. Det samme princip møder man på astralplanet. Alt det, der omgiver mennesket på følelsens plan, er følelser ... plus tanker. Tankelegemet (mentallegemet) og sjælens legeme (kausalleget) ligger stadig inde i og uden om astrallegemet. Den mest karakteristiske ydre virkelighed på astralplanet er derfor følelsestilstande. Man er omgivet af former, der er skabt af egne og andres følelsestilstande, og man oplever deres virkning i de indre verdener.

Hvad møder man i denne verden?

På astralplanet er man væsentligt mere vågen og bevidst end på det fysiske plan. Årsagen er, at mennesket bruger en stor del af den psykiske energi til at bevæge de tunge, fysiske partikler i kroppens nervesystemer og celler. Denne energi er nu frigjort og står til rådighed. Derfor er man mere vital, mere følelsesfuld og meget mere fokuseret på følelser og tanker. Astralplanet er hurtigt, levende og vitalt. Dette plan er i øvrigt udmærket beskrevet i filmen *"What Dreams May Come"* med Robin Williams i hovedrollen.

For det første møder man alle fysiske formers astrale genpart. Alle former har astrallegemer. Selv mineraler har et astrallegeme, for mineralet har evnen til begyndende sansning. Disse astrallegemer danner en helt nøjagtig afspejling af det fysiske plan. Astrale mennesker kan hverken se eller kommunikere direkte med det fysiske plan. De to verdener er adskilt, men man kan alligevel forholde sig til det fysiske plan på grund af den astrale genpart.

Illusionsplanet

Astralplanet er mere farvestrålende end det fysiske plan. Og Solen opleves ikke som kilden til lyset på samme måde som i den fysiske tilværelse. Astralplanet oplyses af Solen, men planet er desuden selvlysende.

På astralplanet er kunstige former mere dominerende end i den fysiske verden. Astralplanet består af et uendeligt hav af evigt skiftende former. I den fysiske verden kan man nemt se forskel på kunstige former (f.eks. statuer) og naturlige former (f.eks. mennesker). På astralplanet er det meget vanskeligere, for enhver tanke eller følelse danner straks en levende form. Disse former udgør sammenhængende strukturer, der reagerer på den mindste bevidsthedspåvirkning, som ethvert levende væsen udtrykker. Og det er ikke kun mennesker, der udtrykker bevidsthed. Der er følelser i alle væsener – og der er spirende tankevirksomhed i mange andre væsener end mennesket. Reaktionen fra astralstoffet består i, at der dannes en form, som ligner den tilstand, der har fremkaldt formen. Den er midlertidig, men den er absolut virkelig, så længe den er der.

Det hele opleves som levende, farvestrålende former, der er meget virkelige. De er imidlertid kaotiske, og derfor er det meget svært at skelne, hvad der er hvad på astralplanet. De clairvoyante, der har udforsket astralplanet, kalder det for "*illusionsplanet*", for det er vanskeligt at se, hvilke former der er levende væsener, hvilke der er billeder og forestillinger, hvilke der er udtryk for længsler, hvilke der udtrykker drømme, hvilke former, der rummer en livsenhed, hvilke der er en midlertidig tankeform – osv.

Uselviske tanker er sjældne, men hvis et menneske tænker en tanke, der *ikke* vækker følelser, vil den være usynlig på astralplanet. Årsagen er, at den ikke sætter det astrale stof i svingninger, og derfor kan den ikke tiltrække astralt stof.

"... astralplanet har ingen virkelig eksistens, for planet er en illusorisk skabelse af menneskeheden. Fra nu af vil astralplanet langsomt blive en døende skabelse ... og i den sidste periode af menneskeheden historie (i den syvende rodrace) vil astralplanet forsvinde. Det er ikke tilfældet i denne periode ... Astralplanet holder stadig de mange mennesker, der dør, som "fanger", fordi deres væsentlige reaktion på livet er begær, ønsketænkning og emotionel sansning. Det gælder stadig for den store majoritet. Astralplanet opstod i den atlantiske periode. Dengang var den mentale bevidsthedstilstand stort set ikke-eksisterende ..."

Alice A. Bailey: *Esoterisk Healing*, s. 451-52

Fysiske vaner skaber astrale betingelser

Livet på astralplanet afhænger helt og holdent af mennesket selv. Hvis man har været følelsesbetonet og materialistisk i det fysiske liv, har man skabt en stærk binding til det fysiske liv og dets muligheder for begærtilfredsstillelse, og denne binding skaber betingelserne for det astrale liv. Hvis man derimod har levet et mere uselvsk liv, og har undgået at lade sig styre af følelser, begær og materialisme, vil den astrale tilværelse være tilsvarende fri.

Eksempelvis vil mennesker med stærk afhængighed af alkohol, narkotika, røg eller andre stimulanser binde sig selv til astralplanets lavere regioner i en lang periode, og det vil være en pinefuld oplevelse. Årsagen er, at der ikke findes nogen mulighed for at tilfredsstille de indgroede begær. Samtidig befinder disse mennesker sig på følelsernes eget plan, hvor de ikke har et fysisk legeme af tæt og tungt stof, der kan dæmpe de begærimpulser, der nu frit gennemstrømmer dem. Følelsesmæssige oplevelser er derfor langt kraftigere end i den fysiske tilværelse, og afviklingen af afhængighed vil selvsagt være meget ubehagelig. Mennesker, der vågner op på astralplanet og konstaterer, at de ikke længere kan tilfredsstille drifter og begær, opsøger måske den fysiske verdens astrale genpart i et fortvivlet forsøg på at fortsætte de tidligere tilbøjeligheder. Mange fastlåser dermed sig selv i de lavere astrale regioner under vilkår, der er lige så forskellige som tilbøjelighederne.

Det samme gælder mennesker, der er opfyldt af stærke følelser som f.eks. had, aggressioner, sorg eller andre isolerende følelsesmæssige tilstande. Eller mennesker med en unaturlig fokusering på det seksuelle ... med et stærkt madbegær ... osv. Disse følelsesmæssige tilstande vil i lange perioder fastholde emotionelle og materialistiske mennesker på de lavere astrale underplaner.

Mennesker, der dør med uafsluttede opgaver eller stærke familierelationer, vil ofte søge tilbage til de efterladte og forsøge at vise dem, at de stadig eksisterer. Hvis de efterladte samtidig sørger voldsomt, fastholder begge parter hinanden i en ond cirkel. Ingen af de involverede opnår noget med denne adfærd.

Astrallegemets lagdeling

Hvorfor er det sådan? Når man går ud af det fysiske legeme og ind i astrallegemet, vil stoffet i legemet straks lagdele sig sådan, at det tungeste og mest "slidstærke" lag lægger sig yderst. Man har ikke sanseorganer i astrallegemet, men man sanser med hele legemets overflade, og derfor vil man opfatte underplanet via de partikler, der ligger yderst. I det fysiske liv har man følt og begæret ved hjælp af stoffet i astrallegemet. Når det fysiske menneske føler, skyldes det, at astrallegemets partikler sættes i svingninger, og disse svingninger og impulser registreres af den fysiske hjerne, der fortolker dem som følelser. Princippet er, at jo grovere følelserne er, jo tungere stof sættes i svingninger. Stoffets tilstedeværelse og kvalitet skyldes udelukkende, at man selv har tiltrukket det ved hjælp af sine følelser og begær. Den afdøde vil til enhver tid blive på det respektive niveau på astralplanet i en periode, der svarer til styrken af det pågældende begær.

Når man dør, kommer man altså *ikke* ind på *hele* astralplanet på én gang. Det er en proces, hvor man "glider" fra underplan til underplan. Man bevæger sig imidlertid ikke gennem rummet. Det er bevidstheden, der åbner sig for mere og mere af astralplanet. Det sker ved, at det lag af partikler, man oplever igennem, gradvis forsvinder på grund af udsultning eller nedslidning. Det lag, der lå umiddelbart under det yderste lag, blive nu det yderste. Dette lag sanser man igennem – og derfor oplever man en anden og større verden. Livet på astralplanet indebærer derfor en bearbejdelse af følelseslivet.

Sommerlandet

De højere astrale planer bliver gradvis mindre stofflige eller mere luftige i deres substans. Når man åbner bevidstheden for 3. underplan, møder man et ufatteligt sceneri, for her har menneskeheden opført imaginære byer og landskaber. De består hovedsagelig af menneskeskabte tankeformer iklædt følelser. Sceneriet består derfor af alt det, mennesker drømte om, længtes efter og begærede. Her er fantastiske naturscenerier, enorme blomsterhaver, overdådige templer – ja, de mest utrolige ting, mennesker har forestillet sig gennem tiderne. På dette plan bliver menneskers drømme virkelighed. Det er dette sted, som spiritisterne kalder "*sommerlandet*". Her lever mennesker et liv i fællesskab, og alt, hvad man har tænkt på og drømt om, er her.

På 2. underplan findes mennesker med dyb religiøs overbevisning eller stor åndelig hengivenhed – vel at mærke ud fra et *personligt* synspunkt. Dette plan er præget af mennesker, der udtrykker en personificeret tilbedelse, og derfor er det her, religiøse mennesker finder deres "Himmel" eller deres Paradis. "Himlen" er derfor virkelig, men både "Himlen" og Paradiset består af tankeformer, der er skabt af mennesker. Derfor svarer dette plan til *forestillingen* om en "Himmel" eller et Paradis.

På 1. og øverste astralplan er der enestående mulighed for at udfolde sine intellektuelle interesser. Det er desuden her, man finder "*Kundskabens hal*", hvor både afdøde og sovende mennesker, der stadig er i fysisk inkarnation, kan få natlig undervisning.

Mentalplanet – tankens plan

Astralplanet er ikke endestationen på menneskets indre rejse. Uanset hvor lykkelig den astrale tilværelse er, når alle til et mætningspunkt, hvor den ekspanderende bevidsthed længes efter at erstatte den følelsesmæssige lykke med indsigt og klarhed. Gradvis eller pludselig (afhængig af de individuelle processer), aflægges astrallegemet. Mennesket dør "*den anden død*" – den astrale død – og "løfter" sig til tankens plan (mentalplanet), hvor det vågner op i mentallegemet.

Der er ikke tale om at dø i fysisk forstand. I virkeligheden er der tale om en bevidsthedsudvidelse. Den endelige overgang fra astralplanet til mentalplanet medfører ingen smerte eller lidelser. Årsagen er, at man har efterladt følelseslegemet eller astrallegemet på astralplanet. Det astrale stof er tilbageleveret og kan ikke længere påvirke mennesket. Livstråden, der forbinder mennesket med sjælen, trækkes ud. Samtidig overføres essenserne af de indhøstede erfaringer fra astralplanet til mentalplanet.

Sædvanligvis indtræder der en kortere eller længere periode med bevidstløshed ligesom den, der følger efter den fysiske død, men lidt efter lidt eller pludseligt vågner man op til livet på mentalplanet. Perioden med bevidstløshed er en slags fostertilværelse, som er en nødvendig forberedelse til livet i det "nye" legeme.

Euforisk lykketilstand

På sanskrit kaldes mentalplanet for "*gudernes land*". Det skyldes givetvis, at man befinder sig på menneskets lyksalige hvilested, hvor man i fred og harmoni fordøjer det fysiske livs frugter. Når man vågner på mentalplanet, vil den første oplevelse være en nærmest ekstatiske lyksalighed og en enorm vitalitet. Glæden ved bare at leve er overvældende. Når man vågner på mentalplanet, ser man de fineste farver. Selv luften synes at bestå af musik og farver. Hele ens væsen gennemtrænges af lys og farver. Lyset, klarheden, gennemsigtigheden er nu totalt dominerende.

Det astrale liv har muligheder for at opleve en lykke, der ligger langt over, hvad man kender i det fysiske liv, men livet på mentalplanet overgår langt det astrale livs lykkefølelse. Det mentale liv er så meget rigere end det astrale, at man slet ikke kan sammenligne dem. Ethvert forsøg på at beskrive livet på mentalplanet vil ligge uendelig langt fra den virkelige oplevelse.

Syntese af sanserne

Hvorfor er man så intenst lykkelig her? Bl.a. fordi sorger og bekymringer er umulige, for under renselsen på astralplanet er den lavere del af den menneskelige natur brændt bort. Tilbage er kun de højere og mere ædle og uselviske bestræbelser fra det fysiske liv. I den astrale verden har opfattelseevnen stadig karakter af sanseoplevelser, men på mentalplanet er opfattelseevnen en syntese af alle sanserne ... plus en mental dimension. Med mental dimension menes der, at man er i stand til at forstå baggrunden for alting. Alt ses i dybden det virkelige årsags-virknings forhold.

Tidsoplevelsen er nu helt forsvundet. Man befinder sig i "*det evige nu*". Her mærkes ingen anden bevægelse end bevidsthedstilstande, der glider over i hinanden. På astralplanet blev rummet 4-dimensionalt. Her ser man ikke tingene perspektivisk som i den 3-dimensionale verden. På astralplanet ses tingene fra alle fire sider på én gang. Bevidsthed omslutter tingen. Rummet på mentalplanet er 5-dimensionalt. Det betyder, at man ikke alene ser alt fra én vinkel som i den 3-dimensionale verden

plus den 4. dimension i den astrale verden, hvor man ser rundt om tingen i én samlet oplevelse. Nu oplever man, at man samtidig er inde i tingen, på trods af at man oplever den udefra. *Man ser tingen udefra, omkring den og indefra.* Denne beskrivelse gælder selvsagt ikke kun genstande på mentalplanet. Det gælder alt i denne region. Det medfører, at alt er til stede i bevidstheden på én gang. Man er derfor ét med alt. Det er umuligt at forestille sig med en 3-dimensional fysisk hjerne.

Den astrale død og den mentale fødsel

Mentallegemet er meget mindre udviklet end astrallegemet. Gennemsnitsmennesket har ikke fungeret som et intelligent, tænkende væsen i mere end 5-6.000 år. Det giver et indtryk af, hvor lidt mentallegemet er udviklet i forhold til astrallegemet, som er udviklet gennem millioner af år. I utallige liv har mennesket vænnet sig til at modtage indtryk og impulser til handling nedefra – mest fra de fysiske omgivelser men også fra astrallegemet. Mentallegemet er blevet brugt meget lidt til at modtage mentale vibrationer på sit eget plan.

Astrallegemet er i de fleste tilfælde fuldt funktionsdygtigt for langt de fleste mennesker. Dvs. at alt stoffet i astrallegemet er nogenlunde aktivt. Det betyder ikke, at der er fuld kontrol over det – tværtimod – men det betyder, at man er i stand til at bruge alt stoffet. Det samme er ikke tilfældet i mentallegemet. Langt fra alt stof er aktivt. De fleste udnytter derfor langt fra de muligheder, der ligger i den mentale natur. På mentalplanet begynder man derfor ikke pludselig at tænke i nye baner, men er begrænset til dem, man tidligere har benyttet. Man ankommer med nøjagtig det mentale redskab, man er i besiddelse af – hverken mere eller mindre.

Man forandrer sig ikke, fordi man dør

Nogle tror, at man i døden forvandler sig, og vågner op i den himmelske verden opfyldt med egenskaber, man ikke havde i det fysiske liv. Det er en misforståelse. At man dør og bevæger sig ind på indre bevidsthedsplaner, betyder ikke, at man gennemgår en forvandling, hvor man pludselig kan en masse, man ikke kunne i forvejen. Det uintelligente menneske vågner ikke op som et geni, og egoisten bliver ikke pludselig empatisk. Det kyniske menneske bliver ikke med ét kærlig, og det kærlige menneske bliver heller ikke pludselig en djævel. Hvis man ikke selv har skabt tankeformer af den art, får man dem heller ikke i efterlivet.

Mentallegemet består af stof, som har været brugt til tankeformer, der er knyttet til en eller anden grad af uselviske følelser, samt til de følelser, der har været følelsesmæssigt neutrale. Navnlig én kvalitet må være til stede, hvis processerne skal forvandle erkendelserne til permanente talenter, og det er *uselviskhed*. Hvis engagementet er motiveret af personlig belønning eller vinding, vil kraften blive udløst på astralplanet, ganske enkelt fordi der er tale om begær.

Langt de fleste mennesker handler på grundlag af personlige motiver, og derfor udfolder majoriteten primært sine talenter og egenskaber i de højere astrale regioner, mens livet på mentalplanet bliver kort. Derfor er det nemt at forstå, at der sker en væsentlig reduktion af tankelivet for de fleste mennesker, og at de er væsentligt mindre bevidste på mentalplanet end i den astrale verden. De har simpelthen mindre aktivt stof at være bevidst med eller igennem.

Ethvert interesseområde, som mennesket har været optaget af i det fysiske og astrale liv, fungerer nu som en dør til en verden af dyb forståelse og indsigt i netop de områder, der optager det mest. I denne 5-dimensionale verden, er der mulighed for ikke bare at trænge ind i, men også at blive en del af bevidsthedsfeltet. Her kan interesserne for alvor bære frugt. Lærdommen kan få virkelig dybde og intensitet.

Hvis man skal tage konsekvensen af disse oplysninger, må man erkende, at de tanker, der tænkes i det fysiske liv, er afgørende for tilstanden i efterlivet. Den, man er i den fysiske verden, er man også i den mentale verden. Hverken mere eller mindre. Hvis man vil lære at skabe klare tankeformer på mentalplanet, må man opøve evnen til at tænke klart, koncentreret og præcist i den fysiske verden. Samtidig må man konstant vurdere og forædle motiverne.

Kausalplanet – sjælens plan

Når man dør den mentale død og aflægger mentallegemet, samles og integreres bevidstheden endelig i sjælslegemet eller kausallegemet på sjælens eget plan – kausalplanet eller årsagsplanet. Sjælslegemet er på menneskets nuværende udviklingstrin endnu mindre udviklet end mentallegemet, for sjælens legeme rummer kun det mest sublime fra alle inkarnationerne. Derfor er bevidstheden endnu mere

indadvendt, end den var i den mentale verden. I begyndelsen af udviklingsprocessen er sjælslegemet blot en farveløs ægform, men efterhånden som mennesket udvikler sig, begynder der at vise sig en changerende smuk perlemorsglans ligesom i en sæbeboble.

Langt de fleste mennesker har kun aktivt stof fra det laveste underplan (det tredje) i sjælslegemet, og bortset fra et forholdsvis lille antal befinder alle sjæle sig på dette niveau. Dette plan er derfor planetens tættest befolkede plan, for her er samtlige 60 milliarder sjæle samlet på ét og samme plan. Uanset om man er i fysisk inkarnation eller ej, vil sjælen altid være til stede på dette plan.

De sjæle, der er i fysisk inkarnation, og derfor er forbundet med det fysiske legeme, vibrerer på en anden måde end de øvrige. Det er derfor let at skelne inkarnerede og ikke-inkarnerede sjæle fra hinanden. Unge sjæles sjælslegeme består af en næsten farveløs hinde, og de er kun drømmende eller halvt bevidst til stede. Kun de højt udviklede er vågne og bevidste, og de står som lysende stjerner i den mindre strålende menneskemængde. Og mellem disse yderpunkter findes alle mulige variationer i både størrelse, udstråling og skønhed.

Mennesket bearbejder

På kausalplanet udledes den essens, der er opsamlet fra det indre liv på de astrale og mentale planer, og omdannes til permanente sjælssegenskaber. Men unge sjæle er ikke tilstrækkeligt afklarede til at forstå lovene for og hensigten med deres evolution. Når deres sjæle inkarnerer, skyldes det dels blind lydighed mod den kosmiske vilje, som gennemstrømmer dem, dels vibrationerne fra de permanente atomer, der danner personlighedens legeme, og som brænder efter at genopleve en tilværelse, hvor de igen kan opleve livet ved hjælp af de fysiske sanser ... hvor de kan føle og begære. De kan kun udvikle sig ved hjælp af ydre påvirkninger, og på

dette stadie kan de kun modtage dem i det fysiske liv. De formår ikke at respondere på sjælens meget høje og gennemtrængende vibrationer i det yderst forfinede stof på sjælens eget plan, men føler sig tiltrukket af grovere og langsommere vibrationer i det fysiske plans tunge stof. Derfor længes de mod fysisk inkarnation.

På sjælsplanet vurderer mennesket sin samlede udvikling, og begynder at planlægge den nye inkarnation på det nye grundlag. Der lægges ikke store, komplicerede og detaljerede planer. Målsætningen for inkarnationen er ofte meget enkel. Med assistance fra Karmas Herrer udvælges en enkelt eller nogle få karaktersvagheder, der skal arbejdes med i den nye inkarnation. For gennemsnitsmennesket tegner der sig blot nogle svage tendenser, og en tåget fornemmelse af hovedformålet med næste liv vil tone frem, men visionerne vil først og fremmest være udtryk for de karmiske belæring, der venter. Det mere bevidste menneske forstår bedre kendsgerningerne og påskønner det, der er sket. Det højt udviklede menneske vil sammenligne det afsluttede liv med andre liv og værdsætte den fremgang, der er opnået på udviklingsvejen.

Livet på de indre planer er derfor en proces, der højner bevidstheden gennem dis-identifikation. Liv efter liv lærer mennesket, at det ikke er det fysiske legeme, at det ikke er sine følelser, og at det ikke er sine tanker. Mennesket er en sjæl, der tænker, føler og handler. Livet er evigt, og det repræsenterer en udviklingsproces, der gradvis åbenbarer sjælen, det virkelige menneske, det indre menneske ... den indre guddommelighed!

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk